

73 lata temu, 25 maja 1948 r., w więzieniu mokotowskim komuniści stracili rtm. Witolda Pileckiego, uczestnika wojny polsko-bolszewickiej, kampanii 1939 r., oficera ZWZ-AK, więźnia Auschwitz. Miejsce pochówku Pileckiego nigdy nie zostało ujawnione przez komunistyczne władze.

Witold Pilecki (pseud. Witold, Druh, Roman Jezierski, Tomasz Serafiński) urodził się 13 maja 1901 r. w Ożońcu w Karelii w północnej Rosji, dokąd jego rodzina została przesiedlona w ramach represji za udział w Powstaniu Styczniowym. Pochodził ze szlachty pieczętującej się herbem Leliwa.

Od 1910 r. mieszkał i uczył się w Wilnie. Od roku 1914 należał do zakazanego przez władze rosyjskie harcerstwa. Maturę zdał w 1921 r.

W latach 1918-21 służył w Wojsku Polskim, walczył w wojnie polsko-bolszewickiej. Jako kawalerzysta brał udział w obronie Grodna. W sierpniu 1920 r. wstąpił do 211. pułku ułanów i w jego szeregach uczestniczył w Bitwie Warszawskiej, w walkach w Puszczy Rudnickiej oraz w wyzwoleniu Wilna. **Dwukrotnie został odznaczony Krzyżem Walecznych.**

Zmobilizowany w sierpniu 1939 r., walczył w kampanii polskiej w składzie 19. Dywizji Piechoty Armii „Prusy” jako dowódca plutonu kawalerii dywizyjnej. Po zakończeniu kampanii przedostał się do Warszawy, gdzie stał się jednym z organizatorów powołanej 9 listopada 1939 r. konspiracyjnej Tajnej Armii Polskiej pod dowództwem mjr. Jana Włodarkiewicza, podporządkowanej później Związki Walki Zbrojnej.

19 września 1940 r. podczas niemieckiej apatki pozwolił się aresztować, by przedostał się do niemieckiego obozu Auschwitz i zdobył informacje o panujących tam warunkach. Do obozu trafił wraz z tzw. drugim transportem warszawskim jako Tomasz Serafiński. Był głównym inicjatorem konspiracji w obozie. W zorganizowanej przez niego siatce byli m.in. Xawery Dunikowski i Bronisław Czech.

W tym czasie Pilecki opracowywał sprawozdania przesłane później do dowództwa w Warszawie i dalej na Zachód. Planował zbrojne oswobodzenie obozu. **W listopadzie 1941 r. został awansowany do stopnia porucznika przez gen. Stefana Roweckiego „Grota”.**

W nocy z 26 na 27 kwietnia 1943 r. Pilecki zdecydował uciec z obozu wraz z dwoma współwięźniami. Wzdłuż toru kolejowego doszli do Soły, a następnie do Wisły, przez którą przepłynęli na łodzi. U księdza w Alwerni dostali posiłek oraz przewodnika. Przez Tyniec, okolice Wieliczki i Puszczę Niepołomicką przedostali się do Bochni, skąd dotarli do Nowego Wiśnicza, gdzie Pilecki odnalazł prawdziwego Tomasza Serafińskiego.

Serafiński skontaktował go z oddziałami AK, którym przedstawił swój plan ataku na obóz w Oświęcimiu. Jego projekt nie zyskał jednak aprobaty dowództwa.

W latach 1943-44 służył w oddziale III Kedywu KG AK (m.in. jako zastępca dowódcy Brygady Informacyjno-Wywiadowczej „Kameleon”- „Je”) i brał udział w Powstaniu Warszawskim. Poczłtkowo walczył jako zwykły strzelec w kompanii „Warszawianka”, później dowodził jednym z oddziałów zgrupowania Chrobry II, w tzw. Reducie Witolda.

Po kapitulacji walk o oswobodzenie stolicy rotmistrz dostał się do niewoli niemieckiej. Przebywał w oflagu VII A w Murnau, następnie dojechał do II Korpusu Polskiego we Włoszech. **W październiku 1945 r., na osobisty rozkaz gen. Władysława Andersa, wrócił do Polski, by prowadzić działalność wywiadowczą na rzecz II Korpusu.**

Jesienią 1945 r. Pilecki zorganizował siatkę wywiadowczą i rozpoczął zbieranie informacji wywiadowczych o sytuacji w Polsce, w tym o działaniach AK i II Korpusu więzionych w obozach NKWD i deportowanych do Rosji. Prowadził również wywiad w Ministerstwie Bezpieczeństwa Publicznego (MBP), MON i MSZ. **Nie zareagował na rozkaz Andersa polecający mu opuszczenie Polski, w związku z zagrożeniem aresztowania. Rozważał skorzystanie z amnestii w 1947 r., ostatecznie postanowił się jednak nie ujawniać.**

8 maja 1947 r. został aresztowany przez funkcjonariuszy Urzędu Bezpieczeństwa; był torturowany i oskarżony o działalność wywiadowczą na rzecz rządu RP na emigracji.

3 marca 1948 r. przed Rejonowym Sądem Wojskowym w Warszawie rozpoczął się proces tzw. grupy Witolda. Rotmistrz Pilecki został oskarżony o: nielegalne przekroczenie granicy, posługiwanie się fałszywymi dokumentami, brak rejestracji w Rejonowej Komendzie Uzupełniającej, nielegalne posiadanie broni palnej, prowadzenie działalności szpiegowskiej na rzecz Andersa oraz przygotowywanie zamachu na grupę dygnitarzy MBP. **Prokuratorem oskarżającym Pileckiego był mjr Czesław Żabiński, przewodniczącym składu sędziowskiego ppłk Jan Hryckowian (oba byli dawnymi oficerami AK), sędzią kpt. Józef Bodecki. Skład sędziowski (jeden sędzia i jeden ławnik) był niezgodny z ówczesnym prawem.**

Zarzut o przygotowywanie zamachu Pilecki stanowczo odrzucił, za działania wywiadowcze uznał za działalność informacyjną na rzecz II Korpusu, za którego oficera wciąż się uważał. Podczas procesu przyznał się do pozostałych zarzutów.

15 marca 1948 r. rotmistrz został skazany na karę śmierci. Prezydent Bolesław Bierut nie zgodził się na ułaskawienie. Wyrok wykonano 25 maja w więzieniu mokotowskim przy ul. Rakowieckiej, poprzez strzał w tył głowy.

Pilecki pozostawił żonę, córkę i syna. Miejsce pochówku rotmistrza nigdy nie zostało ujawnione przez komunistyczne władze; prawdopodobnie zostało zakopano na tzw. "człeczce", czyli w kwaterze „7” na Cmentarzu Wojskowym na stołecznych Powązkach. Od 2012 r. w tym miejscu Instytut Pamięci Narodowej wspólnie z Radą Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa prowadzi prace archeologiczno-ekshumacyjne, których celem jest zlokalizowanie kości ofiar represji komunistycznych straconych w więzieniu mokotowskim w latach 1948-1956. Do tej pory nie natrafiono jednak na szczątki Pileckiego.

Do roku 1989 wszelkie informacje o jego dokonaniach i losie podlegały w PRL cenzurze. Naczelna Prokuratura Wojskowa w 1990 r. podjęła rewizję procesu grupy rtm. Pileckiego. **Pierwotnie wniosek przewidywał rehabilitację, wywalczone jednak anulowanie wyroków. Unieważnienie wyroku nastąpiło w 1991 r.**

W 2002 r. przeciwko prokuratorowi Czesławowi Żabińskiemu oskarżającemu w procesie

Aktualności

Utworzono: wtorek, 25, maj 2021 21:30 – Poprawiono: wtorek, 25, maj 2021 21:30

Opublikowano: wtorek, 25, maj 2021 19:59

Odsłony: 1597

rotmistrza prokurator IPN wniósł akt oskarżenia. Do wyroku jednak nie doszło wobec śmierci oskarżonego w roku 2004.

Witold Pilecki został pośmiertnie odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (1995) i Orderem Orła Białego (2006).

W 73. rocznicę śmierci Witolda Pileckiego, w 27 miastach i miejscowościach przedstawiciele IPN oddadzą mu hołd, a o 21.30 – w godzinę jego śmierci – w miejscach z nim związanych zapłoną znicze pamięci.

Za:niezależna.pl